

DELEGATURA

UOKiK W KATOWICACH

Katowice, dnia 16. 06. 2009r.

RKT-430-02/09/AD

DECYZJA Nr RKT- 16 / 2009

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 z późn. zm.) i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134, poz. 939), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania przeciwko:

1. Franciszkowi G.,
2. Romanie G. i
3. Piotrowi G.,

prowadzącym wspólnie działalność gospodarczą w ramach spółki o nazwie „GRZ” Spółka Cywilna Franciszek G., Romana G., Piotr G. w R., ul. (...), w sprawie nałożenia **kary pieniężnej** z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

I. Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **nakłada się** na:

1. Franciszka G., prowadzącego działalność gospodarczą w ramach spółki o nazwie „GRZ” Spółka Cywilna Franciszek G., Romana G., Piotr G. w R., ul. (...), **karę pieniężną** w wysokości 1 043,10 zł (słownie: jednego tysiąca czterdziestu trzech złotych dziesięciu groszy), co stanowi równowartość 250 euro (słownie: dwustu pięćdziesięciu euro), za zapłatę której odpowiada on solidarnie wraz z Romaną G. i Piotrem G.,
 2. Romanę G., prowadzącą działalność gospodarczą w ramach spółki o nazwie „GRZ” Spółka Cywilna Franciszek G., Romana G., Piotr G. w R., ul. (...), **karę pieniężną** w wysokości 1 043,10 zł (słownie: jednego tysiąca czterdziestu trzech złotych dziesięciu groszy), co stanowi równowartość 250 euro (słownie: dwustu pięćdziesięciu euro), za zapłatę której odpowiada ona solidarnie wraz z Franciszkiem G. i Piotrem G.,
 3. Piotra G., prowadzącego działalność gospodarczą w ramach spółki o nazwie „GRZ” Spółka Cywilna Franciszek G., Romana G., Piotr G. w R., ul. (...), **karę pieniężną** w wysokości 1 043,10 zł (słownie: jednego tysiąca czterdziestu trzech złotych dziesięciu groszy), co stanowi równowartość 250 euro (słownie: dwustu pięćdziesięciu euro), za zapłatę której odpowiada on solidarnie wraz z Romaną G. i Piotrem G.,
- za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w toku postępowania administracyjnego prowadzonego pod sygnaturą akt RKT-403-25/08/AD.

II. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów obciąża się:

1. Franciszka G., prowadzącego działalność gospodarczą w ramach spółki o nazwie „GRZ” Spółka Cywilna Franciszek G., Romana G., Piotr G. w R., ul. (...), kosztami opisanego na wstępie postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej oraz zobowiązuje się tego przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów w kwocie 9,25 zł (słownie: dziewięciu złotych dwudziestu pięciu groszy), za zapłatę których odpowiada on solidarnie wraz z Romaną G. i Piotrem G.,
2. Romanę G., prowadzącą działalność gospodarczą w ramach spółki o nazwie „GRZ” Spółka Cywilna Franciszek G., Romana G., Piotr G. w R., ul. (...), kosztami opisanego na wstępie postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej oraz zobowiązuje się tego przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów w kwocie 9,25 zł (słownie: dziewięciu złotych dwudziestu pięciu groszy), za zapłatę których odpowiada ona solidarnie wraz z Franciszkiem G. i Piotrem G.,
3. Piotra G., prowadzącego działalność gospodarczą w ramach spółki o nazwie „GRZ” Spółka Cywilna Franciszek G., Romana G., Piotr G. w R., ul. (...), kosztami opisanego na wstępie postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej oraz zobowiązuje się tego przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów w kwocie 9,25 zł (słownie: dziewięciu złotych dwudziestu pięciu groszy), za zapłatę których odpowiada on solidarnie wraz z Franciszkiem G. i Romaną G.

Uzasadnienie

Dnia 14. 04. 2009r. wszczęto z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na Franciszka G., Romanę G. i Piotra G. (zwanym dalej przedsiębiorcami) kar pieniężnych z tytułu nieudzielenia w wyznaczonym terminie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej także Prezesem Urzędu) na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Postanowieniem nr 2 z dnia 14. 04. 2009r. (dowód: karta nr 3) zaliczono w poczet dowodów dokumenty zgromadzone w toku postępowania wyjaśniającego (sygn. akt RKT-403-25/08/AD). W toku niniejszego postępowania przedsiębiorcy złożyli wyjaśnienia w piśmie z dnia 22. 04. 2009r. (dowód: karta nr: 38), a pismem z dnia 24. 04. 2009r. (dowód: karta nr 48) zostali oni zawiadomieni o zakończeniu zbierania materiału dowodowego.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Franciszek G. prowadzi działalność gospodarczą w oparciu o wpis do ewidencji działalności gospodarczej Prezydenta Miasta B. pod numerem (...) (dowód: karta nr 5). Romana G. prowadzi działalność na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej Prezydenta Miasta R. pod numerem (...) (dowód: karta nr 7), a Piotr G. na podstawie wpisu do tej samej ewidencji pod numerem (...) (dowód: karta nr 6). Wszyscy ww. przedsiębiorcy działają wspólnie w ramach spółki cywilnej o nazwie „GRZ” Spółka Cywilna Franciszek G., Romana G., Piotr G. (dowód: karty nr 8 - 10).

Dnia 05. 12. 2007r., w sprawie przeciwko ww. przedsiębiorcom, wydano Decyzję Nr RKT-61/2007, w której nakazano przedsiębiorcom zaniechanie stosowania praktyk polegających na stosowaniu czterech praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów polegających na stosowaniu w umowach o świadczenie usług edukacyjnych z konsumentami postanowień

wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.).

Następnie, dnia 27. 05. 2008r., wszczęto z urzędu postępowanie wyjaśniające w sprawie wstępnego ustalenia, czy doszło do wykonania nakazu zaniechania stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, określonych w pkt. I prawomocnej Decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Nr RKT-61/2007 z dnia 05. 12. 2007r. W związku z tym, pismem z dnia 27. 05. 2008r. (dowód: karta nr 11) wystosowano do przedsiębiorców wezwanie do przekazania:

- aktualnie stosowanych przez przedsiębiorców przy zawieraniu z konsumentami umów o świadczenie usług edukacyjnych wzorców umów, tj. wzorów umów, regulaminów, ogólnych warunków umów itp.
- informacji, czy w związku z nakazem sformułowanym w Decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Nr RKT-61/2007 zmianie uległy umowy zawarte z konsumentami przed 05. 12. 2007r., a jeśli tak, to ile umów wymagało zmiany, ile zmieniono, w jakim terminie i jaki był zakres i tryb dokonywania przedmiotowych zmian.
- informacji na temat trybu wprowadzania zmian oraz dokumentów potwierdzających tę okoliczność.

W odpowiedzi na to, w załączeniu do pisma z dnia 17. 06. 2008r. (dowód: karta nr 12), przedsiębiorcy przesłali niepotwierdzone za zgodność z oryginałami kopie wzorców umów (dowód: karty nr 13 – 17).

W związku z tym, pismem z dnia 24. 06. 2008r. (dowód: karta nr 18) wezwano przedsiębiorców do:

- przesłania potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii wzorców umów,
- przesłania trzech umów ostatnio faktycznie zawartych z konsumentami o świadczenie usług edukacyjnych,
- przekazania informacji, czy w związku z nakazem sformułowanym w Decyzji Nr RKT-61/2007 zmianie uległy umowy zawarte z konsumentami przed 05. 12. 2007r., a jeśli tak, to ile umów wymagało zmiany, ile zmieniono, w jakim terminie i jaki był zakres i tryb dokonywania przedmiotowych zmian,
- przesłania informacji, od kiedy są stosowane aktualnie obowiązujące wzorce umów oraz do udokumentowania powyższego.

W związku z brakiem odpowiedzi na ostatnie z pism, dnia 07. 08. 2008r. wysłano do przedsiębiorców monit (dowód: karta nr 19), w którym zaznaczono, że jest on przesyłany ze względu na brak odpowiedzi na pismo z 24. 06. 2008r.

W załączeniu do pisma z dnia 29. 08. 2008r. (dowód: karta nr 20) przedsiębiorcy przesłali potwierdzone za zgodność z oryginałem kopie wzorców umów oraz umowy faktycznie zawarte z konsumentami (dowód: karty nr 21 – 27), jednakże nie udzieli odpowiedzi na żadne z pytań dotyczących wprowadzenia w życie nowych wzorców umów.

Z uwagi na to, pismem z dnia 23. 09. 2008r., w którym przywołano pozostałe bez odpowiedzi w określonym zakresie pisma z 27. 05. 2008r. i 07. 08. 2008r. (dowód: karta nr 28), ponownie wezwano przedsiębiorców do:

- przekazania informacji, czy w związku z nakazem sformułowanym w Decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Nr RKT-61/2007 zmianie uległy umowy

zawarte z konsumentami przed 05. 12. 2007r., a jeśli tak, to ile umów wymagało zmiany, ile zmieniono, w jakim terminie i jaki był zakres i tryb dokonywania przedmiotowych zmian,
- przesłania informacji, od kiedy są stosowane aktualnie obowiązujące wzorce umów oraz do udokumentowania powyższego.

W odpowiedzi na to, w piśmie z dnia 09. 10. 2008r. (dowód: karta nr 29) przedsiębiorcy wskazali datę, od której aktualnie wykorzystywane wzorce dokumentów są stosowane, jednakże okoliczności tej nie udokumentowali, ani nie udzielili odpowiedzi w pozostałym zakresie.

Wobec tego, pismem z dnia 17. 10. 2008r. (dowód: karta nr 33), ponownie wezwano przedsiębiorców do przekazania brakujących informacji i dokumentów, tj. do przekazania informacji, czy w związku z nakazem sformułowanym w Decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Nr RKT-61/2007 zmianie uległy umowy zawarte z konsumentami przed 05. 12. 2007r., a jeśli tak, to ile umów wymagało zmiany, ile zmieniono, w jakim terminie i jaki był zakres i tryb dokonywania przedmiotowych zmian. Odpowiedź na to pismo nie wpłynęła.

Przedsiębiorcy nie udzielili odpowiedzi także na pismo z dnia 31. 12. 2008r. (dowód: karta nr 34) oraz nie udzielili odpowiedzi w wyznaczonym terminie na pismo z dnia 27. 02. 2009r doręczone dnia 02. 03. 2009r. (dowód: karty nr 35 i 36), w których zwracano się o te same informacje, które wymieniono w piśmie z 17. 10. 2008r.

We wszystkich kierowanych do przedsiębiorców wezwaniach określono wzywane osoby, które to zostały poinformowane o organie wzywającym i jego adresie, pouczone o celu gromadzenia ww. informacji i dokumentów i ich zakresie, sposobie i terminie udzielenia odpowiedzi oraz skutkach prawnych nieudzielenia odpowiedzi.

Do dnia 14. 04. 2009r. wyczerpująca odpowiedź w sprawie RKT-403-25/08/AD nie wpłynęła, w związku z czym wszczęto z urzędu przedmiotowe postępowanie w sprawie nałożenia na przedsiębiorców kar pieniężnych. Postanowienie nr 1 o wszczęciu niniejszego postępowania wraz z zawiadomieniem (dowód: karty nr 1 – 2) doręczono przedsiębiorcom dnia 16. 04. 2009r. (dowód: karta nr 37). Pismem z dnia 22. 04. 2009r. (dowód: karta nr 47) udzieli oni odpowiedzi w sprawie RKT-403-25/08/AD.

W toku niniejszego postępowania, w piśmie z dnia 22. 04. 2009r. (dowód: karta nr 38) przedsiębiorcy zwrócili się o „*wycofanie postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej z tytułu nieudzielenia informacji*”. Wytłumaczyli oni, że z powodu przeprowadzania archiwizacji dokumentów Centrum Kształcenia Kursowego „ROMA” pismo z dnia 27. 02. 2009r. zawieruszyło się, w związku z czym nie odpisano w wymaganym terminie. Odpowiedź przekazano dopiero w piśmie z 22. 04. 2009r. W załączeniu przedsiębiorcy przysłali informacje o osiągniętych przez nich przychodach w latach 2007 i 2008 (dowód: karty nr 39 – 44).

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

I 1 - 3

W art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przewidziano jeden z najważniejszych środków, przy pomocy którego Prezes Urzędu realizuje swoje ustawowe

zadania. Art. 50 ust. 1 ww. ustawy stanowi bowiem, że przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Realizacja zadań spoczywających na Prezesie Urzędu podejmowanych w interesie publicznoprawnym wymaga współdziałania ze strony przedsiębiorców, wobec czego na wypadek nieudzielenia przez przedsiębiorcę wymaganych informacji i dokumentów przewidziano możliwość zastosowania względem takiego podmiotu sankcji finansowej. Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może w drodze decyzji nałożyć na przedsiębiorcę, który nie spełnił ciążącego na nim z mocy art. 50 ust. 1 ww. ustawy obowiązku, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro, przy czym możliwość taka istnieje bez względu na winę przedsiębiorcy lub brak możliwości jej przypisania.

Obowiązek sformułowany w art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz przewidziane prawem sankcje za jego niedopełnienie odnoszą się do przedsiębiorców. Stosownie do art. 4 pkt. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów za przedsiębiorcę uważa się przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o działalności gospodarczej. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807 z późn. zm.) przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą, natomiast działalnością gospodarczą jest w myśl art. 2 przedmiotowej ustawy zarobkowa działalność usługowa. Wszystkie trzy osoby, przeciwko którym jest prowadzone niniejsze postępowanie, są osobami fizycznymi prowadzącymi zarobkową działalność usługową (dowód: karty nr 5 – 7), a zatem posiadają one przymiot przedsiębiorców w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, jak i ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W związku z tym Franciszek G., Romana G. i Piotr G. są zobowiązani na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów do przekazania na żądanie Prezesa Urzędu informacji i dokumentów.

Jak wykazano powyżej Prezes Urzędu kilkakrotnie, tj. w pismach z 27. 05. 2008r., 24. 06. 2008r., 07. 08. 2008r., 23. 09. 2008r., 17. 10. 2008r., 31.12. 2008r., 27. 02. 2009r. (dowód: karty nr 11, 18, 19, 28, 33, 34, 35) występował do przedsiębiorców o przekazanie niezbędnych dokumentów i informacji.

Wszystkie ww. pisma zawierały wymagane prawem elementy określone w art. 50 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jak i w art. 54 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2000r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.). Przesłanie przez przedsiębiorców częściowych odpowiedzi wskazuje też na to, że kolejne pisma były przez przedsiębiorców odbierane, przy czym w odniesieniu do pisma z 27. 02. 2009r. ustalono, że nastąpiło to dnia 02. 03. 2009r.

Art. 50 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wymienia obligatoryjne elementy, jakie żądanie Prezesa Urzędu powinno zawierać. Przepis ten statuuje wymóg, aby wezwanie obejmowało wskazanie zakresu żądanych informacji, wskazanie celu ich żądania oraz terminu ich udzielenia, a także pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. W uzasadnieniu do wyroku z dnia 7 kwietnia 2004r. (sygn. akt III SK 31/2004) Sąd Najwyższy wskazał, że obowiązek udzielenia informacji jest możliwy do zrealizowania (z zagrożeniem sankcją za jego naruszenie) tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa wszystkie elementy wymienione w art. 45 ust. 2 ówczesnie obowiązującej ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t. j. Dz. U. z 2005r. Nr 244, poz. 2080 z późn. zm.), w którym podobnie, jak w ma to miejsce obecnie w art. 50 ust. 2 aktualnie

obowiązującej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wymienione zostały elementy, które powinno obejmować wezwanie. W tym miejscu należy ponownie stwierdzić, że kierowane do przedsiębiorców w toku postępowania wyjaśniającego RKT-403-25/08/AD pisma odpowiadały ww. wymogom (dowód: karty nr 11, 18, 19, 28, 33, 34, 35). W każdym z nich wskazano zakres żądanych informacji i wymieniano wymagane dokumenty, wskazano w jakim celu informacje i dokumenty są zgromadzone, termin, w jakim odpowiedź powinna być udzielona, a także pouczenie o sankcjach grożących za nieudzielenie odpowiedzi.

Rozważane wezwania zawierały również nazwę i adres wzywającego organu administracyjnego. Wynikało z nich też, że odpowiedzi należy udzielić na piśmie i nie jest wymagane osobiste stawiennictwo. W wezwaniach sformułowanych w ramach postępowania wyjaśniającego podano, że wymagane dokumenty i informacje są niezbędne do ustalenia, czy doszło do wykonania nakazu zaniechania stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, określonego w pkt. I prawomocnej Decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Nr RKT-61/2007 z dnia 05. 12. 2007r.

Wobec tego, że wszystkie wezwania kierowane do przedsiębiorców zostały prawidłowo sformułowane, ich prawidłowe doręczenie rodziło po stronie przedsiębiorców obowiązek udzielenia na nie odpowiedzi. Jednakże pomimo doręczenia przedsiębiorcom kolejnych pism, udzielane przez nich odpowiedzi były jedynie częściowe, nie wyjaśniały wszystkich kwestii, których ustalenie było niezbędne do tego, aby możliwa była ocena, czy Decyzja Prezesa Urzędu została wykonana. Całkowity brak odpowiedzi na część z pism dodatkowo spowodował przedłużenie postępowania. Impuls do precyzyjnego wyjaśnienia kwestii zaniechania dało przedsiębiorcom dopiero wszczęcie niniejszego postępowania administracyjnego, choć ostatnie z wezwań zostało przez przedsiębiorców odebrane dnia 02. 03. 2009r. Takie zachowanie przedsiębiorców doprowadziło do tego, że postępowanie wyjaśniające, które powinno trwać nie dłużej niż 30 dni, a w szczególnych przypadkach nie dłużej niż 60 dni, było prowadzone przez 11 miesięcy. Ich zachowanie przyczyniło się do długotrwałości postępowania, doprowadziło do tego, że organ administracji, przy uwzględnieniu zasady, zgodnie z którą stan faktyczny sprawy powinien być dogłębnie wyjaśniony, nie był w stanie dotrzymać terminu, w jakim postępowanie powinno się zakończyć.

Wprawdzie przedsiębiorcy ostatecznie przesłali odpowiedź, jednakże doszło do tego z przekroczeniem wyznaczonych im wcześniej terminów, dopiero po wszczęciu przedmiotowego postępowania.

W wyroku z dnia 07. 04. 2004r. (sygn. akt III SK 31/2004) Sąd Najwyższy orzekł na gruncie nieobowiązującej obecnie ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów, że chociaż art. 101 ust. 2 pkt 2 tej ustawy stanowi wyraźnie o nałożeniu kary pieniężnej w razie nieudzielenia informacji, natomiast nie mówi nic wprost o sankcjonowaniu karą pieniężną przekroczenia przez przedsiębiorcę terminu na udzielenie informacji, to oczywiste jest, że sformułowanie „nieudzielenie informacji” oznacza w kontekście ww. przepisu art. 101 ust. 2 pkt. 2, zarówno nieudzielenie informacji w ogóle, jak i udzielenie informacji po wyznaczonym przez Prezesa Urzędu terminie. Sąd podkreślił, że przekazanie stosownych informacji ma służyć sprawnemu i efektywnemu przeprowadzeniu postępowania, w związku z czym należy przyjąć, że nieudzielenie informacji w terminie (udzielenie ich po upływie wyznaczonego terminu) stanowi tą samą przeszkodę w osiągnięciu tego celu, jak ich nieudzielenie w ogóle. Analogicznie kwestia ta została uregulowana w aktualnie obowiązującej ustawie, wobec czego także i w tym przypadku należy stwierdzić, że naruszeniem ustawy polegającym na nieudzieleniu informacji jest także nieprzekazanie ich w odpowiednim terminie.

Powyżej przedstawione okoliczności bez wątpienia uzasadniają nałożenie na przedsiębiorców kar z tytułu zwłoki w udzieleniu informacji. Zgodnie z przywołanym art. 106 ust. 2 pkt. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może nałożyć w takich okolicznościach karę pieniężną stanowiącą równowartość do 50 000 000 euro. Stosownie do art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wartość euro, o której mowa w przepisach tej ustawy, przelicza się na złote według kursu średniego walut Narodowego Banku Polskiego w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary. Średni kurs Euro Narodowego Banku Polskiego w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającym rok nałożenia niniejszej kary, a zatem w dniu 31. 12. 2008r., wyniósł 4,1724. Kary nakładane na mocy art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów są karami związanymi z naruszeniami proceduralnymi uczestnika postępowania. Są to sankcje za naruszenie (niedotrzymanie) obowiązku natury procesowej o charakterze prewencyjnym, represyjnym i dyscyplinującym. Mają one na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu. Nałożenie kary należy traktować jako podkreślenie naganności zachowania przedsiębiorców. Orzeczone kary powinny więc stanowić dolegliwość dla uczestników niniejszego postępowania. Ich nałożenie powinno również przyczynić się w przyszłości do zapobieżenia zaistnienia podobnych sytuacji, do tej, jaką opisano w niniejszej decyzji.

W niniejszej sprawie, mając na uwadze wagę popełnionych przez przedsiębiorców czynów, uwzględniając komplikacje wywołane niedopełnieniem ciążącego na nich obowiązku terminowej odpowiedzi na kierowane do nich wezwania, zdecydowano o nałożeniu na:

1. Franciszka G. kary pieniężnej w wysokości 1 043,10 zł, co stanowi równowartość 250 euro z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,
2. Romanę G. kary pieniężnej w wysokości 1 043,10 zł, co stanowi równowartość 250 euro z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,
3. Piotra G. kary pieniężnej w wysokości 1 043,10 zł, co stanowi równowartość 250 euro z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Ustalając wymiar każdej z ww. kar kierowano się wskazówkami zawartymi w art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, który stanowi, że należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów tej ustawy. Wszyscy trzej przedsiębiorcy byli adresatami kierowanych do nich wezwań, a nadsyłane przez nich odpowiedzi były za każdym razem sygnowane podpisami ich wszystkich. Tak więc zwłoka w udzieleniu odpowiedzi obciąża ich w równym stopniu, stąd wymiar wszystkich kar jest jednakowy. Przy ustalaniu ich wysokości wzięto pod uwagę, że przedsiębiorcy utrudnili prawidłowe przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego, co trwało niemal rok i dopiero uzyskanie przez nich informacji o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary zmobilizowało ich do spełnienia ciążącego na nich obowiązku. Przy miarkowaniu kar uwzględniono też fakt, że Prezes Urzędu stwierdził już uprzednio w Decyzji Nr RKT-61/2007 naruszenie przez przedsiębiorców przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jednakże jednocześnie zważono na to, że wcześniejsze naruszenie dotyczyło art. 24, a więc naruszenia przepisów prawa materialnego, a nie przepisów o charakterze procesowym.

Uzasadnieniem dla zwłoki w przekazaniu wymaganych informacji nie jest podnoszony przez przedsiębiorców fakt, że pismo z 27. 02. 2009r. zawieruszyło się. Po pierwsze sposób

zorganizowania pracy, obiegu dokumentów w prowadzonej przez nich firmie i utrzymania w niej ładu, jest wewnętrzną sprawą przedsiębiorców. Po drugie obowiązek podania informacji, których brak decydował o braku możliwości zakończenia postępowania wyjaśniającego, został sformułowany już chociażby w pierwszym wezwaniu z 27. 05. 2008r. Stąd prośba przedsiębiorców o „wycofanie”, czyli przekładając na język ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, umorzenie niniejszego postępowania, nie zasługuje na uwzględnienie. Okoliczność ta nie wpłynęła także na obniżenie wysokości kary. Zaniechanie spełnienia obowiązku wynikające z nonszalancji, lekkomyślności, braku należytej staranności przy prowadzeniu działalności, nie może bowiem być okolicznością łagodzącą.

Nałożenie na przedsiębiorców kar na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ma w tym przypadku stanowić nie tylko karę za nieprawidłowe działanie, lecz także ma spełnić funkcję wychowawczą i prewencyjną, tak aby w przyszłości nie dopuścić do podobnej sytuacji.

Uwzględniając powyższe okoliczności orzeczono, jak w punkcie I sentencji decyzji.

Na każdego ze wspólników spółki cywilnej nałożono w niniejszej sprawie oddzielną karę pieniężną z tytułu nieudzielenia informacji, gdyż każdemu ze wspólników przysługuje status przedsiębiorcy. Kary te bezpośrednio wiążą się z prowadzoną przez nich wspólnie działalnością gospodarczą, a zatem z działalnością spółki. W związku z tym należy zwrócić uwagę na art. 864 Kc, zgodnie z którym za zobowiązania spółki wspólnicy odpowiadają solidarnie.

II 1 - 3

Na podstawie art. 77 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów tej ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, obowiązany jest ponieść koszty postępowania. Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Postępowanie przeciwko Franciszkowi G., Piotrowi G. i Romanie G. w sprawie nałożenia kary pieniężnej zostało wszczęte z urzędu, natomiast w decyzji kończącej to postępowanie stwierdzono naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kosztami niniejszego postępowania dla Prezesa Urzędu są wydatki w wysokości 27,75 zł (słownie: dwudziestu siedmiu złotych siedemdziesięciu pięciu groszy) związane z korespondencją prowadzoną w toku postępowania. Koszty te rozkładają się na wszystkich trzech przedsiębiorców, wobec czego każdy z nich został obciążony kosztami w wysokości 9,25 zł (słownie: dziewięciu złotych dwudziestu pięciu groszy).

Jednocześnie, podobnie jak w przypadku kar, należy stwierdzić, że powyższe należności wynikają z działalności spółki cywilnej, a zatem na każdym ze wspólników ciąży solidarna odpowiedzialność za spełnienie zobowiązania polegającego na wpłaceniu należności określonej oddzielnie dla każdego z nich.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000.

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 Kpc – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

W przypadku jednak kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w punkcie II niniejszej decyzji, stosownie do art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z 479²⁸ § 1 pkt 2 Kpc, należy wnieść zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

DYREKTOR DELEGATURY
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW W KATOWICACH

Maciej Fragsztajn